בסוד שיח

המנצחת את כל העולמים

משובלים אנו שמרידה רוחנית תהיה בא"י ובישראל ובישראל, בפרץ שתתחולל תחילת האומה תתעורר לבא. השלוה הנפשית של"ש בוא לחלק מהאומה, אשר ידמו שכבר באו למטרתם כולה, תקטין את הנשמה, ויבואו ימים אשר תאמר אין בהם חפץ.

השאיפה לאידיאלים נישאים וקדושים תחדל, ומלילא ירד הרוח וישקע, עד אשר יבוא סער ויהפך מהמבוכה. ויראה אז בעליל כי חזון ישראל הוא בקודש עולמים, באור ד' וב' תורתו, בחשק האורה הרוחנית, שהיא הגבורה הגמורה המנצחת את כל העולמים וכל כוחר תיהם. הצורך למרידה זו, היא הנטיה לצד השמרנית, שמוכרחת להולד (להיוולד – ש.ש) בכללות האומה בצורה תקיפה אחר אשר עברו פרקי שנים רבות, שנאספו לגמרי מכלל האומה הצורך והאפשרות להתעסקות תומרית. וזאת הנטיה כשתולד תרדך בדעם ותחולל טופות, והם הם חבלי משיח אשר יבֿ סמו את העולם כולו על ידי מאורעיהם.

("אורות" – אורות התחיה, סימ' – להר ראי"ה קוק זצוק"ל)

NESIRITIDE
לקרוא ולא להאמין

ד"ר ג' טופול הוא מחשובני הקרדיולוגים באה"ב. באחרונה פירסם ד"ר טופול מאמר במגזין היוקרתי לעיניי רפואה: THE NEW ENGLAND JOURNAL OF MEDICINE. המאמר עוסק בתרופה לאי־ספיקת־לב הנושאת את השם: NESIRITIDE.

יצויין, כי התרופה הזאת טפויה גם בפנקס התרופות הישראלי, שאינו מזהיר מפני כל הסי כונים שבה.

אני מביא כאן בתמצית את מאמרו של ד"ר טופול תוך השמטת המינוחים הזרים שגרי־ע תם לא תפגום ברוח המאמר החשוב הזה. כותב ד"ר טופול:

איך יכול להיות שתרופה הקשורה לשיעור גבוה של פגיעה בתפקוד הכליות תמוהר, יותר מאשר פלצבו (תרמר סתמי שאין בו כלל מרכיב תרופתי) ושעולה פי 50 יותר מאשר הטיפול הס טנדרטי ושאין לגביה מידע על התוצאות הסר פיות בעקבות השימוש בה – יכולה להינתן ל־600 אלף פציינטים מדיע לבתי החולים. (זאת, שלא בהתוויה שנקבעה לכך על־ידי ה־F.D.A, רשות התרופות באה"ב, שהתיר שימוש בה רק בבתי החולים).

את התשובה לשאלות הללו ניתן לקבל, לפי דות חלקית, על־ידי בחינת ההתפתחות הקלינית והשיווקית של התרופה NESIRITIDE.

ב־17 במאי 2005 דיווח "הניו־יורק טיימס" שעשרות אלפי פציינטים ברחבי ארה"ב מקבלים טיפול בתרופה זו לפחות פעם אחת בשבוע או יותר, במשך מספר חודשים, במסגרת מה שמוג דה: טיפול שוטף בחולים שאינם מאושפזים בבי תי־חולים.

הטיפול בתרופה עלה לפחות 500 דולר למנה (לעומת פחות מעשרה דולרים) שעולות ני מדונלי־צירן או פוסיד (התרופות המקובלות לאר תה מחלה אי־ספיקת־לב).

התרופה נתנה לקמפיין שיווקי אגרסיבי על ידי היצרן הנושא את השם SCIOS, שמעורר רד פאים להתחיל לחקים מרכזים עצמאיים של מחן התרופה הזאת, תוך הזוב MEDICARE (קופת חולים באה"ב) כאילו הם, הרופאים, נותנים תרופה כימותרפית (בהתכתב על אחד הטיפים המאושרים האלו).

ד"ר טופול מציין, כי כאשר התרופה אושרה על־ידי ה־F.D.A היו לה, לתרופה, בעיות בטיחר תיות נראות לעין, ולא היה לה יתרון ראשי על־פני הטיפולים הקיימים, בין אם למשך זמן הטי טול, שרידות או מניעת אשפוזים חוזרים.

ד"ר טופול שולל מכתבים שונים שנעשו עם התרופה הזאת, וקובע כי ממבחנים הללו לא היה לה שום יתרון מול התרופות המקובלות הניתי נות לחולים באי־ספיקת־לב, בשום קריטריון. הוא גם מציב סימני שאלה לגבי ההיגיון של או שוד ה־F.D.A את התרופה כאשר מבקרים פני מרים של ה־F.D.A לא שללו עלייה בסיכון למוות ב־50 אחוז כתוצאה משימוש בה.

"מחקר מקיף יותר העלה סברה ששימוש בתר רופה נודם לתופעה בתריורות גבוהה יותר של פגיעה בתפקוד כלייתי". תוצאות מחקר אחד הצביעו על עלייה של כ־81 אחוז במקרי המוות בבשוואה לפלצבו.

אפילו אחד המימצאים הללו, המשיך היצרן לקדם את שיווק התרופה. פתח קו טלפון חם חינם ופירסם הנחיות (46 עמודים) לרופאים ביצד ניתן לזכות בכספי ה־MEDICARE בגין שימוש בתרופה. 172 דולר לשעה הראשונה ו־39 דולר לכל שעה נוספת. 408 דולר ל־6 שעות של פיקוח על התנהלות התרופה בזמנה לחיובים כביטוחרפיה.

השימוש הוא רחב היקף הניב רווחים נאים לרופאים (ולחברת התרופות) סך המכירות ב־ 2005, כמעט כפול מאשתקד – כ־700 מיליון דר לר. ד"ר טופול קובל מרות כלפי ה־F.D.A על שאישר את התרופה ומסיק: אנחנו מספקים שרותי רפואה בעידן בו יש נציג מכירות של חברת תרופות על כל חמישה רופאים. "קרי זב בול שהפרידן בין התעשייה ל־F.D.A והאקדמיה הפכו לבעיה להיות מאד מסובכים".

יצוין כי הסיכונים האידיאלים לאישה מצד רים רפואיים עדיין לא אישרה את התרופה ומ צפה להתוצאות של טיפול ב־1900 פציינטים לפני שתשקל במלל אם לתת את האישור.

ד"ר טופול מזהיר מפני שימוש בתרופות טרם הכמה בטיחותן.

מי שקורא את המאמר מתרשם כי מבין השר רות נסבה יותר מאשר בסקסס עצמו בהחינת המבין יבין. הכוונה לאריקה הרשאית המגנה חלק מהרופאים בארה"ב.

א־ל־ו־ל

("אני לדודי ודודי לי" – אחיות גם בין חסידים ל"מתנגדים")

כאשר "הנודע ביהודה" נשק ל"תולדות יעקב יוסף"

ביי אלול חל יום ההילולא של הקדוש"ם רבי פנחס מקוריץ זי"ע. רבי פנחס מקור ריץ היה רעו של רבי יעקב יוסף הכהן יצוק"ל מפולנאה, מחבר ספר "תולדות יעקב יוסף". בספר זה קובץ את תחזיתיו של הבעל־שם־טוב והצדיקים בני דורו. ספרו הוא למעשה התשתית לתורת החסידות. אשר־על־כן, חשוב היה לרבי פנחס מקוריץ וחבֿ ריו, שהספר יהיה מקובל על גדול מתנגדי החסידות באותם ימים: "הנודע ביהודה". ועל פרשה זו מסופר ב"דוה רעה" חלק ב' (עיין "הנודע ביהודה"). הנה הדברים:

רב אחד מפלאוויטא, נכד "הרה"ק רבי פנחס הגדול מקאריץ זצ"ל, סיפר לי מה ששמע איש מפי איש, מפי זקנו הרב רבי פנחס מקאריץ ז"ל, והכי הוי עובדא:

כאשר יצא לאור ספר "תולדות יעקב יוסף", שבו תורה וחכמה חריפות ובקיאות, חסידות ויראת שמים, ביקשו הצדיקים נושאי דגל החסידות, להראות לגאונים המתֿ נגדים, כי גם עמהם ה"ברתי והפלת" מחברים גאונים מובהקים. על כן שלחו את הספר "תולדות יעקב יוסף" אל ראש גולת אריאל ה"נודע ביהודה", אשר במני פחדו ביותר. שכן, היה משובח ומשואר בפי הבעש"ט ז"ל, ולגאון אדיר כמותו, אשר הבֿ עש"ם היה ממעריצין, אי אפשר לבטלי ולעבור על דבריו בשתיקה, וחשבו, כי כאשר יראה הגוב" ("הנודע ביהודה") את הספר "תולדות יעקב יוסף", ייכה לדעה, שמחי ברו גאון עצום בהלכה יהוא בנושאי הגל החסידות - לא יתגר עוד עליהם. נכספה גם כללתה נפשם אחֵר כך לדעת הרושם, שעשה הספר "תולדות יעקב יוסף" על הגוב", ויעברו ימים רבים ולא נשמע דבר.

לאחר זמן רב, עבר אחד מתלמידי הישיבה של הגוב" דרך ארצם. וישאלו אותו החֿ סידים, אם רבו הגוב" קיבל את הספר "תולדות יעקב יוסף" ואיך הוא מתייחס אל הספר הזהֿ השב להם, כי יודע הוא שהספר "זה מונח בדיוקא התחתונה שבארון הסֿ פרים, במקום שמונחים כו דברים נדפסים - ין להם ערך.

כאשר נודע לחבורתא קדישא דבר זה, נתעוררֿ יחדיו אל הרה"ק רבי פנחס מקאֿ ריץ זצ"ל, לטכס עצה מה לעשות להציל את כבוד הספר הקדוש הזה מביזיון, ובזבֿ וגמרו לשלוח את הרה"ק רבי יעקב שמשון משפיטיווקא זצ"ל אל ה"נודע ביהודה". בחרו בו, מהיותו נאון בהלכה ובעל־צורה, מנומס ומתוֿ, ויודע לכלכל דבריו במשֿ פט, ולא "יכשל בלשונו. וכן היה: הרה"ק משפיטיווקא זצ"ל לא נסע להתווכח עם ה"נודע ביהודה" ולנצחני, כי ידע היטב, שבדרך זו לא יגיע למחוז חפצו, שאולי לא ירצה הגוב" להתווכח עמו ויגרשן מעל פניו, ואם יתווכח עמו, קשה לנצח גאון אדיר כמותו, והבין, כי צריך להשתמש באמצעים, לרכוש את לב הגוב" בחשכל ודעת.

ובכן, בראשית בואו לפני הגוב", בא באיש פשוט ועובר אורח. הגוב" נתן לו שלום והחזיר לו שלום, ולא נכנסֿ עמו בדברים, והרה"ק משפיטיווקא זצ"ל היה מתהֿ לך בכל יום בבית הגוב", וישב בבית מדרשו ולמד שם, ולפעמים באשר שמע את התלמידים מפלפלים, הניד להם חזות רעתו. פעם אחת שמע מהם קושיא חמורה בשם רבם הגוב". העיר להם איך יש לתרץ את הקושיא, והתלמידים סיפרו לרבם את תשוֿ בת הגאוב־אורח. ונוכחו לדעת, כי לא איש פשוט הוא, וכי תלמיד חכם גדול הנהו.

ופעם אחרת ישב הרה"ק משפיטיווקא זצ"ל, בשעה שהגיד הגוב" את שיעורו לפני התלמידים, ושילפל עם הגוב". אז נוכח הגוב", כי אדם גדול הוא, והזמין אותו שיהיה מאוכל אלחנו, וכנהוג בשעת סעודה, דיברו בדברי תורה, ושיחת חולין של תלמידי חכמים. וכה ארכו הימים והגוב" בבר התייחס אליו בידידות. אז ראה הרה"ק משפיֿ טיווקא זצ"ל, כי בא מועד לבקש רשות מהגוב", שיכבדו לדרוש בבית הכנסת. שאלו הגוב" באיזה סוגיא ידרוש. השיב, כי יביאו לו איזה נסכת ובכל מקום שיפתחו, שם ידרוש.

הביאו לפניו מסכת בבא בתרא ופתחו בדף י', "עשרה דברים קשים" כו'. אמר הרה"ק משֿ פיטיווקא זצ"ל: "טוב מאוד, זו סוגיא חמורה ובה אדרושי". התלמידים צחקו בקרבם, כי יסֿרא לאנדה זו, בשם "סוגיא חמורה"... וכאשר דרש "זה קשה ברזל מחתכין" הביא את כל הסֿ גיות שבש"ס, המדברים מהלכות הנוגעות ל"זה" והציע להם קושיות. אחר כך הביא את הסֿ גיות שבש"ס המדברים מענייני "ברזל" ועל פיהם נתיישבו כל הקושיות, וכן הלאה, והשתוממו כל חכמי הישיבה על חריפותו ובקיאותו.

אז הראה לו ה"נודע ביהודה" קריבה יתירה, שיתאכסן בביתו וייחד לו חדר מיוחד ומיטה, כבא. שולחן ומנורה. והתבונן בו הגוב" וראה התנהגותו בבעל מדרגה, והבין, כי לא דבר פשוט הוא, שאיש מורם מעם כזה, אשר לא ישאל מאומה ולא יבקש דבר, בודאי לא בא להראות חוזתו לרבים, ואך "דבר סתר יצוק בו. ולא יכול הגוב" להֿ תאפק עוד, ושאלו מי הוא, ואיה מקום רבנותו, ומה היא מטרת בואו לפראג.

על כך השיב לו הרה"ק משפיטיווקא זצ"ל, כי הוא יצירא דמן חבריא, מתלמידי תלמידיו של הבעש"ט ז"ל, ומטרת בואו הוא לכבוד הספר "תולדות יעקב יוסף", המוֿ נח כאן בבזיון. ועל מקום רבנותו לא השיב. הגוב" בשמעו זאת, אמר לו: "יניח לי מר שלשים יום ואו אשיבהו דבר". הרה"ק מילא תיכף ומיד בקשתו, להניח לו והלך לו לחדרו, ולא בא עוד בדברים עם הגוב". רק בליל שבת קודש וביום שבת קודש אחר התפילה, בא בתוך הבאים לברכו ב"שבתא טבא" ולא יותר.

ביום שלושים ואחד, נכנס אל ה"נודע ביהודה", לשמוע תשובתו ומצאו יושב והוֿ גה בספר "תולדות יעקב יוסף", וכשגמר לקרוא בו, נשק את הספר ויסגרהו. בראות הרה"ק דבר זה, לא שאל עוד תשובתו, כי כבר ראה תשובתו בעיניו.

(דור דעה [קמאנהלר] חי"ב, עיין "הנודע ביהודה")

schiffs@013.net.il

עורך המוסף: [illegible] ■ עיצוב גרפי: נטלי פנוב ■ תגובות: ת.ד 57010 תל אביב 61570